

## Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

# Comentari de text

## Sèrie 1

### Fase general

Qualificació		TR
Part 1	Bloc 1	
	Bloc 2	
Part 2		
Suma de notes parcials		
Qualificació final		



**UAB**

Universitat Autònoma de Barcelona



Universitat de Girona



Universitat de Lleida



Qualificació

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta de l'alumne/a

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Aquesta prova consta de dues parts. La part 1, dividida en dos blocs, consisteix a llegir, entendre i interpretar un únic text, que trobareu en català (p. 2) i en castellà (p. 4), i a respondre a les qüestions corresponents del bloc 1 i del bloc 2. La part 2 consisteix a desenvolupar per escrit un tema determinat.

Aquesta prova es pot respondre en català o en castellà. El descompte per faltes d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi s'aplicarà sense límits en el conjunt de l'examen.

**Esta prueba consta de dos partes. La parte 1, dividida en dos bloques, consiste en leer, comprender e interpretar un único texto, que encontrará en catalán (p. 2) y en castellano (p. 4), y en responder a las cuestiones correspondientes del bloque 1 y del bloque 2. La parte 2 consiste en desarrollar por escrito un tema determinado.**

**Esta prueba puede responderse en catalán o en castellano. El descuento por faltas de ortografía, de léxico, de morfología y de sintaxis se aplicará sin límites en el conjunto del examen.**

---

## **PART 1 (versió en català)**

[6 punts en total]

Llegiu el text següent, un fragment d'un assaig.

Educar és una activitat complexa. Per això, el més raonable seria intentar buscar estratègies senzilles i buscar el remei als problemes del sistema eliminant els elements innecessaris. No obstant això, no és aquest el camí que s'ha pres en l'educació. Més aviat al contrari, ho hem complicat cada vegada més. En lloc d'analitzar la situació des de la realitat de la docència, definir clarament els objectius, detectar els errors i buscar la manera de corregir-los, hem optat per innovar i experimentar des de la distància, les teories vaporoses i el diletantisme educatiu, menyspreant la tradició només perquè no implica modernitat, alterant els fins naturals de la instrucció pública i el paper del professor, creant més problemes dels que hi havia i donant veu a tothom menys als que podrien aportar solucions racionals.

Dels molts errors comesos, potser rebaixar el nivell d'exigència ha estat el més greu, una equivocació de la qual ningú no s'ha fet ni es farà responsable. I aquest és un problema que excedeix l'àmbit educatiu i té un rerefons social al qual caldria parar més atenció: l'igualitarisme en la mediocritat, el menyspreu del coneixement, la desconsideració envers l'esforç i l'avversió al mèrit. Vivim en una societat sense exigència intel·lectual on qui s'esforça no sempre troba recompensa i qui busca dreceres moltes vegades arriba el primer.

Que l'educació és un dels pilars de tota societat avançada, una part fonamental de la política com a activitat relativa a «la cosa pública», pocs ho dubten. Però una educació que no procuri el coneixement serà sempre una educació fallida, frustrada en l'objectiu de conduir la societat des de la caverna cap al món de les idees. Aquest anhel de llibertat il·lustrada és el que ambicionava Miguel de Unamuno quan deia: «Només qui té coneixements és lliure, i més lliure qui més coneixements té. Només la cultura dona llibertat». Però no canviarem el món, no treballarem per la llibertat, si no millorem la nostra instrucció pública, si no emparem el dret de tothom a desenvolupar al màxim les seves capacitats i a poder ascendir socialment, evitant que siguin les condicions de partida i no l'esforç i la tenacitat de cadascú els que determinin l'èxit o el fracàs dels futurs ciutadans. Parlar d'allò que és immediat, còmode i atractiu és molt més suggeridor que recórrer a conceptes com «esforç», «constància» o «dificultat». Per això triomfen l'«educació *fast food*» i la «felicitat *low cost*». Hem de comprometre'ns i combatre en la mesura de les nostres possibilitats l'onada antiil·lustrada i bajana que ens assola, la preocupant regressió intel·lectual que estem vivint.

Observo en la nostra societat (i per descomptat en l'educació) una aposta per allò que és elemental, corrent, vulgar, superficial i una ofensiva constant contra la cultura i el coneixement. D'una manera o d'una altra, per interès mercantil o pel desig d'imposar la indigència intel·lectual, l'ensenyament se'ns mostra com un organisme debilitat per les infaustes reformes i contrareformes educatives i pel dany

produït per determinats pedagogs i xarlatans que, davant la imprudència d'una Administració educativa (és igual de quina ideologia) ofuscada pel que és políticament correcte i condicionada pels prejudicis ideològics, ha vist disminuïdes les seves defenses fins a quedar exposat als nombrosos agents patògens que sense cap pietat ataquen el sistema amb la intenció de sotmetre'l i viure a costa seva.

Traducció feta a partir de l'adaptació del text  
d'Alberto ROYO. *Contra la nueva educación*. Barcelona: Plataforma, 2016, p. 19-24

**Bloc 1.** Encercleu la resposta correcta en cada cas.

[3 punts: 0,5 punts per cada resposta correcta. Es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

- 1.1. Quina és la intenció principal de l'autor amb aquest text?
  - a) Defensar una educació basada en el coneixement i l'exigència.
  - b) Criticar qualsevol innovació en l'àmbit de l'educació.
  - c) Responsabilitzar els professors dels problemes del sistema educatiu.
  - d) Desprestigiar l'educació.
- 1.2. Segons el que es pot inferir del text, què és per a l'autor l'«educació *fast food*»?
  - a) Una educació basada en la tenacitat i el sacrifici.
  - b) Una educació fàcil i accessible basada en el coneixement i l'exigència.
  - c) Una educació antiil·lustrada i superficial.
  - d) Una educació basada en l'esforç, la constància i el rigor.
- 1.3. Tenint en compte el que defensa l'autor, quina de les afirmacions següents és falsa?
  - a) Els pedagogs i l'Administració educativa són responsables dels problemes del sistema educatiu.
  - b) La instrucció pública és el motor d'una societat avançada.
  - c) L'educació ha de procurar el coneixement.
  - d) El coneixement, el saber i el rigor intel·lectual caracteritzen l'educació actual.
- 1.4. D'entre les opcions següents, trieu un antònim per a l'adjectiu *bajana*, que apareix en el text.
  - a) Fàtua.
  - b) Sensata.
  - c) Sense seny.
  - d) Privada de raó.
- 1.5. Quines són, segons el text, les causes que han contribuït a la situació actual de l'ensenyament?
  - a) L'alta exigència intel·lectual i l'ofensiva contra el coneixement.
  - b) L'aposta pel que és superficial, l'amor a la cultura, la defensa de la constància.
  - c) El menyspreu del coneixement, l'ofensiva constant contra la cultura i l'aversion a mèrit.
  - d) L'igualitarisme en la mediocritat, el menyspreu del coneixement, la defensa de l'esforç.
- 1.6. Tal com l'utilitza l'autor, el terme *infaust* en l'expressió *infaustes reformes*
  - a) significa 'desgraciat, no favorable'.
  - b) és antònim de *nefast*.
  - c) significa 'afortunat'.
  - d) és sinònim de *pròsper*.

## PARTE 1 (versión en castellano)

[6 puntos en total]

Lea el siguiente texto, un fragmento de un ensayo.

Educar es una actividad compleja. Por eso, lo razonable sería tratar de buscar estrategias sencillas y buscar el remedio a los problemas del sistema eliminando los elementos innecesarios. Sin embargo, no es este el camino que se ha tomado en la educación. Más bien al contrario, nos hemos complicado cada vez más. En lugar de analizar la situación desde la realidad de la docencia, definir claramente los objetivos, detectar los errores y buscar la manera de corregirlos, hemos optado por innovar y experimentar desde la distancia, las teorías vaporosas y el diletantismo educativo, despreciando la tradición solo porque no implica modernidad, alterando los fines naturales de la instrucción pública y el papel del profesor, creando más problemas de los que había y dando voz a todos menos a los que podrían aportar soluciones racionales.

De los muchos errores cometidos, quizá rebajar el nivel de exigencia haya sido el más grave, una equivocación de la que nadie se ha hecho ni se hará responsable. Y este es un problema que excede el ámbito educativo y tiene un trasfondo social al que debería prestársele más atención: el igualitarismo en la mediocridad, el desprecio del conocimiento, la desconsideración hacia el esfuerzo y la aversión al mérito. Vivimos en una sociedad sin exigencia intelectual en la que quien se esmera no siempre encuentra recompensa y quien busca atajos muchas veces llega el primero.

Que la educación es uno de los pilares de toda sociedad avanzada, parte fundamental de la política como actividad relativa a «la cosa pública», pocos lo dudan. Pero una educación que no procure el conocimiento será siempre una educación fallida, frustrada en el objetivo de conducir a la sociedad desde la caverna hacia el mundo de las ideas. Este anhelo de libertad ilustrada es el que ambicionaba don Miguel de Unamuno cuando decía: «Solo el que sabe es libre, y más libre el que más sabe. Solo la cultura da libertad». Pero no cambiaremos el mundo, no trabajaremos por la libertad, si no mejoramos nuestra instrucción pública, si no amparamos el derecho de todos a desarrollar al máximo sus capacidades y a poder ascender socialmente, evitando que sean las condiciones de partida y no el esfuerzo y el tesón de cada cual los que determinen el éxito o el fracaso de los futuros ciudadanos. Hablar de lo inmediato, lo cómodo y lo atractivo es mucho más sugerente que recurrir a conceptos como «esfuerzo», «constancia» o «dificultad». Por eso triunfan la «educación *fast food*» y la «felicidad *low cost*». Debemos comprometernos y combatir en la medida de nuestras posibilidades la ola antiilustrada y mentecata que nos azota, la preocupante regresión intelectual que estamos viviendo.

Observo en nuestra sociedad (y por supuesto en la educación) una apuesta por lo elemental, lo corriente, lo vulgar, lo superficial y una ofensiva constante contra la cultura y el conocimiento. De una u otra forma, por interés mercantil o por deseo de imponer la indigencia intelectual, la enseñanza se nos muestra como un organismo debilitado por las infaustas reformas y contrarreformas educativas y por el daño producido por determinados pedagogos y charlatanes que, ante la imprudencia de una Administración educativa (da igual de qué ideología) ofuscada por lo políticamente correcto y condicionada por sus prejuicios ideológicos, ha visto disminuidas sus defensas hasta quedar expuesto a los numerosos agentes patógenos que sin ninguna piedad atacan el sistema con la intención de someterlo y vivir a su costa.

Adaptación realizada a partir del texto de  
Alberto Rovó. *Contra la nueva educación*. Barcelona: Plataforma, 2016, pp. 19-24

**Bloque 1.** Señale con un círculo la respuesta correcta en cada caso.

[3 puntos: 0,5 puntos por cada respuesta correcta. Se descontarán 0,16 puntos por cada respuesta incorrecta; por las cuestiones no contestadas no habrá ningún descuento.]

- 1.1.** ¿Cuál es la principal intención del autor con este texto?
- a)** Defender una educación basada en el conocimiento y la exigencia.
  - b)** Criticar toda innovación en el ámbito de la educación.
  - c)** Responsabilizar a los profesores de los problemas del sistema educativo.
  - d)** Desprestigiar la educación.
- 1.2.** Según lo que puede inferirse del texto, ¿qué es para el autor la «educación *fast food*»?
- a)** Una educación basada en la tenacidad y el sacrificio.
  - b)** Una educación fácil y asequible basada en el conocimiento y la exigencia.
  - c)** Una educación antiilustrada y superficial.
  - d)** Una educación basada en el esfuerzo, la constancia y el rigor.
- 1.3.** Teniendo en cuenta lo que defiende el autor, ¿cuál de las siguientes afirmaciones es falsa?
- a)** Los pedagogos y la Administración educativa son responsables de los problemas del sistema educativo.
  - b)** La instrucción pública es el motor de una sociedad avanzada.
  - c)** La educación debe procurar el conocimiento.
  - d)** El conocimiento, el saber y el rigor intelectual caracterizan la educación actual.
- 1.4.** De entre las siguientes opciones, elija un antónimo para el adjetivo *mentecata*, que aparece en el texto.
- a)** Fatua.
  - b)** Sensata.
  - c)** Sin juicio.
  - d)** Privada de razón.
- 1.5.** ¿Cuáles son, según el texto, las causas que han contribuido a la actual situación de la enseñanza?
- a)** La alta exigencia intelectual y la ofensiva contra el conocimiento.
  - b)** La apuesta por lo superficial, el aprecio a la cultura, la defensa de la constancia.
  - c)** El desprecio del conocimiento, la ofensiva constante contra la cultura y la aversión al mérito.
  - d)** El igualitarismo en la mediocridad, el desprecio del conocimiento, la defensa del esfuerzo.
- 1.6.** Tal y como lo utiliza el autor, el término *infausto* en la expresión *infaustas reformas*
- a)** significa ‘desgraciado, no favorable’.
  - b)** es antónimo de *nefasto*.
  - c)** significa ‘afortunado’.
  - d)** es sinónimo de *próspero*.

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 1	1.1	
	1.2	
	1.3	
	1.4	
	1.5	
	1.6	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

**Bloc 2.** Responen a les tres qüestions següents. Cada resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.  
[3 punts: 1 punt per qüestió. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

**Bloque 2.** Responda a las tres cuestiones siguientes. Cada respuesta debe ocupar entre una y cinco líneas.

[3 puntos: 1 punto por cuestión. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

**2.1.** Proposeu un títol que s'adeqüi al contingut del text que acabeu de llegir.

**2.1.** Proponga un título que se adecue al contenido del texto que acaba de leer.

**2.2.** Resumiu l'últim paràgraf del text (és a dir, des d'«Observo en la nostra societat» fins al final).

**2.2.** Resuma el último párrafo del texto (es decir, desde «Observo en nuestra sociedad» hasta el final).

**2.3.** Expliqueu, relacionant-la amb l'argumentació del text, la frase següent: «Només qui té coneixements és lliure, i més lliure qui més coneixements té. Només la cultura dona llibertat.»

**2.3.** Explique, relacionándola con la argumentación del texto, la siguiente frase: «Solo el que sabe es libre, y más libre el que más sabe. Solo la cultura da libertad».

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 2	2.1	
	2.2	
	2.3	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

## PART 2

[4 punts. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi, i 0,5 punts si el text té menys de 150 paraules o més de 200.]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions. Es valorarà l'adequació del text al que demana l'enunciat, la coherència en el desenvolupament de les idees i la riquesa en l'estil.

**Opció A.** Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què reflexioneu sobre la importància que la societat dona a l'educació, la cultura i el coneixement. El vostre text ha d'incloure almenys dos arguments.

**Opció B.** Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què reflexioneu sobre quines són les conseqüències socials de la bona o mala qualitat del sistema educatiu. El vostre text ha d'incloure almenys dos arguments.

## PARTE 2

[4 puntos. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis, y 0,5 puntos si el texto tiene menos de 150 palabras o más de 200.]

Elija UNA de estas dos opciones. Se valorará la adecuación del texto a lo que pide el enunciado, la coherencia en el desarrollo de las ideas y la riqueza en el estilo.

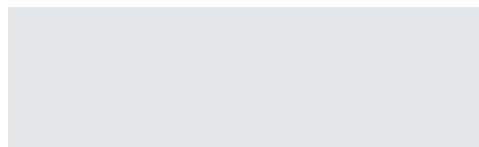
**Opción A.** Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que reflexione sobre la importancia que la sociedad concede a la educación, la cultura y el conocimiento. Su texto debe incluir al menos dos argumentos.

**Opción B.** Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que reflexione sobre cuáles son las consecuencias sociales de la buena o mala calidad del sistema educativo. Su texto debe incluir al menos dos argumentos.

Espai per al corrector/a		
Part 2	Adequació (màxim 1 punt)	
	Coherència (màxim 1,5 punts)	
	Estil (màxim 1,5 punts)	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Descompte per extensió insuficient o excessiva	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a



Institut  
d'Estudis  
Catalans